

ವಿನೂತನೆ ಗೆರಟೆ ಗೋಪುರ

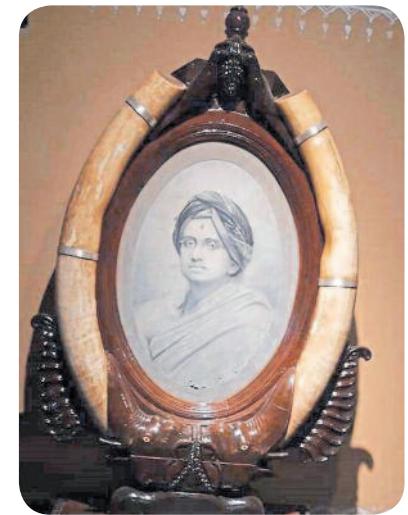
ಉದುಪಿ ಪರ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ನಾನಾ ರಾಪಾಳಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಲಾವಿದರ ಸ್ವಜನಶೀಲತೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುತ್ತದೆ. ನಾವೀನ್ಯ ಅಲಂಕಾರಗಳಿಂದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ಅವ್ಯವಹರದ ಸುತ್ತ ಮತ್ತು ಹಲವಾರು ಕಿ.ಮೀ ಬೇದಿಯ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವರ್ಷದ ಅದ್ವಾರಾ ಮರದ ಪರ್ಯಾಯ ಮಹೋತ್ಸವ, ಪರಿಸರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಪಡೆದು ಫೈರ್, ಬದಲು ಬಟ್ಟೆಗಳ ಬ್ಯಾನರ್‌ಗಳಿಗೆ ಮರುಜಿವ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ನಿಮರಾಣಿಗೊಂಡ 41 ಗೋಪುರಗಳಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನ ಚಿಪ್ಪಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಹೇಳೆದ ಸ್ವಾಗತ ಗೋಪುರವೂ ಎಲ್ಲರ ಗಮನ ಸೇಳಿಯುವಂತೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಕುಂಭಾಸಿಯ ಕೋರಗ ಸಮುದಾಯದ ಯುವ ಸಂಘನೇರೋಂದು ಕಲಾವಿದ ಪುರುಷೆಲ್ತು ಮ ಅಡ್ಡ ಯುವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಚಿಪ್ಪಿನ ಗೋಪುರವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ದೋರೆಯುವ ಅರ್ಥ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೆಂಗಿನ ಬೆಳಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಟ್ಟೆ ಗೋಪುರ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ. 3000 ತೆಂಗಿನ ಚಿಪ್ಪಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ 5 ಮಂದಿ ಯುವಕರು ಮತ್ತು 10 ಮಕ್ಕಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಒಟ್ಟು 15 ಮಂದಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಗಳಿರುಣು ದುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಕಚ್ಚಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಂಗಿನ ಎಕ್ಸೆ ಮಿಲಾನಿಂದ ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ. ಚಿಪ್ಪಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀ ಮಾಡಿದ ತೊಲುಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರೋಣಿ ಹೆಚ್ಚಿಯಲಾಗಿದೆ.

—ಬೇವನ್ ಶೈಟ್ಟಿ, ಉಪನೀಸಿ

ಆನೆದಂತದ ಪ್ರೇಮ್

ಅದ್ವಾರಾ ಮರ ಒಳ ಹೊಕ್ಕರೆ ಹೊಸಿಲ ಬಾಗಿಲೆದುರು ಕಾಣ ಶಿನುವ ಕಟ್ಟು ಹಾಕಿಸಿದ ಚಿತ್ತಪಟ ಎಲ್ಲ ರನ್ನೂ ಅಕ್ಷಿಫ್ ಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಆನೆ ದಂತದ ಕಟ್ಟು. ಈ ಚಿತ್ತಪಟ ಅದ್ವಾರಾ ಮರದ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪರಂಪರೆಯ 5 ತಲೆಮಾರು ಹಿಂದಿನ ಪರ್ಯಾಯ ಶೀತಾಧೀಶರಾದ ಶ್ರೀ ವಿಭುದಾಧಿಯ ಶೀಫ್ ಸ್ವಾಮಿಜಿಯವರದ್ದು. ಮುಮ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ವಾಮಿಜಿಯವರದ್ದು, ಮಹಾರಾಜರು ಈ ಮರಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿದ್ದರು. ಮಹಾರಾಣಿ ಅವರ ಕನಸಿನ ನಿಮಿತ್ತ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ದೇವರಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಕಾಲ್ದಿಜ್ಞ ಅರ್ಜಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಶ್ರೀ ವಿಭುದಾಧಿಯ ಶೀಫ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಚಿತ್ತಪಟ ಕಾಪುಶಿಲ್ಲದ ಕುಸುರಿಯ ಚೌಕಟ್ಟನೋಂದಿಗೆ ಇದು ಅಕ್ಷಿಫ್ ಸುತ್ತಿದೆ.

—ಉಮೇಶ್ ಆಚಾರ್ಯ, ಉದುಪಿ

ಚಿಟ್ಟಿ ಗೋಲಿ

ಗೋಲಿಯಾಟ ಆಡಲು ಹಳ್ಳಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಈ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸ್ತಿರುವ ಚಿಟ್ಟಿಗೋಲಿಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಹಬ್ಬಿ ಬೆಳೆಯುವ ಬ್ಲ್ಯಾಗಳು ಚಿಟ್ಟಿಗೋಲಿಗಳನ್ನು ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಇಂಗಳನ್ನು ಕಾಡಿನಿಂದ ಕೆತ್ತುತಂದು ಮಕ್ಕಳು ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಹಳ್ಳಿ ಆಡಬೇ ಮರೆಯಾಗಿದೆ. ಕಾಡಿನ ಗೋಲಿಗಳು ಸಿಗುವುದೂ ಅಪರೂಪವಾಗಿದೆ. ಈ ಚಿಟ್ಟಿಗೋಲಿಗಳು ಮೈದಾನಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತ. ಮನೆಗೆ ತಂದರೆ ಕಲಹಕ್ಕೆ ನಾಂದಿ ಎಂಬ ಮಾತ್ರ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಚಿಟ್ಟಿಗೋಲಿಯ ಬಳ್ಳಿ ದೈವಧಿಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇದರ ಬೇರು ಜ್ಞರ್ಕೆ ರಾಮಬಾಣ ಎಂದು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಜೊತೆಗೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ದೈವಧಿ ರಾಪದ್ಭಾಗ ಬಳಸುವರು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

—ಸಿ.ಎಸ್. ಮರೇಶ್, ಕೊಡಗು